

Ιούλη με τ' αλώνια και τα χρυσά πεπόνια

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)-[Πολιτισμός](#)-[Επιστήμες](#)

Έχουμε μπει για τα καλά στο καλοκαίρι. Τα σχολεία έκλεισαν

πριν από 15 μέρες και κάποιοι βρίσκονται ήδη στα βουνά και στη θάλασσα. Οι
—έλιος προμύρια με— δειάζουν, κάτι που θα συνεχισθεί και τον επόμενο μήνα. Τα
ή και όλα εσείς τα παιδιά έχετε πολύ χρόνο στη διάθεσή
εκμεταλλευτείτε κατάλληλα.

κι ο λαός μας τον αποκαλούσε «**Αλωνάρη**» ή «**Αλωνιστή**». Κι αυτό, επειδή τα δημητριακά που είχαν θεριστεί τον προηγούμενο μήνα τώρα πρέπει να ξεχωρίσουν τα στάχυα από τον καρπό. Αυτή η εργασία λεγόταν αλώνισμα. Γινόταν με τη συνεχή κίνηση μέσα στο αλώνι. Το γλυπτό της οδηγεί το ζωντανό στον αλώνισμα.

Αλώνισμα

Πώς γινόταν **αλώνισμα**; Στο κέντρο μιας

κυκλικής περιοχής στήνεται ένας στύλος. Η περιοχή καθαρίζεται καλά. Αυτό είναι το αλώνι, που στις περισσότερες περιπτώσεις ήταν στρωμένο με χώμα. Από τον κεντρικό στύλο δένεται ένα σχοινί, με το οποίο είναι δεμένα δύο ζώα. Καθώς περπατούν ξεχωρίζουν τα στάχυα από τον καρπό και απομακρύνονται με δικράνια (μεγάλα εργαλεία που μοιάζουν με τσουγκράνες). Καθώς τα ζώα κάνουν κύκλους το σχοινί μαζεύεται στον στύλο και οι κύκλοι γίνονται όλο και μικρότεροι. Στη συνέχεια η φορά των ζώων αλλάζει και κινούνται αντίθετα. Όταν τελειώσει αυτή η εργασία, ακολουθεί το λίχνισμα, δηλαδή το ξεχώρισμα των σπόρων του σιταριού από τα στάχυα. Τα αλωνισμένα στάχυα πετιούνται προς τα πάνω κι ο αέρας τα παρασέρνει, ενώ ο καρπός πέφτει προς τα κάτω. Από το σάρι που μαζεύονταν πρώτο, σε αρκετά μέρη έφτιαχναν πρόσφορο και το πήγαιναν στην εκκλησία για

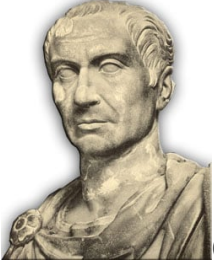

Σήμερα οι εργασίες του θερισμού και του

αλωνίσματος γί γχρόνως με τεράστιες θεριζοαλωνιστικές μηχανές

(φωτογραφία). Ο μήνας αυτός, όπως εξάλλου κι όλοι οι καλοκαιρινοί μήνες, σηματοδοτούνται από την άφθονη ποικιλία φρούτων, μεταξύ των οποίων κυριαρχούν τα δροσερά πεπόνια και καρπούζια.

Ο έβδομος μήνας του χρόνου, ήταν πέμπτος στο ρωμαϊκό ημερολόγιο, το οποίο, όπως πιθανόν θυμάστε, άρχιζε τον Μάρτιο. Πήρε το όνομά του από τον *Ιούλιο Καίσαρα* (εικόνα), αναμορφωτή του πολιτεύματος της Ρώμης. Στο ημερολόγιο που ήταν σε χρήση στην Αττική κατά την αρχαιότητα ο Ιούλιος είναι το τέλος του μήνα *Σκιροφοριώνα* και η αρχή του μήνα *Εκατομβαιώνα*. Αυτός μάλιστα ήταν και ο πρώτος μήνας του έτους.

Όπως όλοι οι μήνες, έτσι κι ο Ιούλιος έχει τις παροιμίες του. Να μερικές απ' αυτές:

«Αλωνάρη με τα αλώνια και με τα χρυσά πεπόνια».

«Από τ' αϊ-Λιος ο καιρός γυρίζει αλλιώς» (σε πολλά μέρη της νότιας Ελλάδας αρχίζουν τα μελτέμια)

«Η καλή αμυγδαλιά ανθίζει το Γενάρη και βαστάει τ' αμύγδαλα όλον τον Αλωνάρη».

«Ο Θεριστής θερίζει, ο Αλωνάρης αλωνίζει κι ο Αύγουστος ξεχωρίζει».

«Της αγια-Μαρίνας ρούγα και του αϊ-Λια σταφύλι και τ' Αγιού Παντελεήμονα γιομάτο το κοφίνι». (Το σταφύλι ωριμάζει αργότερα από τη σταφίδα)

Τον Αλωνάρη δούλευε, καλό χειμώνα να 'χεις».

Μεταξύ των Αγίων που τιμώνται αυτόν τον μήνα ξεχωριστή θέση κατέχει ο *Προφήτης Ηλίας*, που είναι ο προστάτης των αρτοποιιών. Σε κάποια μέρη της Ελλάδας ο Ιούλιος έχει το όνομα *Αηλιάς* ή *Αηλιάτης*.

Παρακάτω μπορείς να δεις κάποιους από τους αγίους που τιμά η Εκκλησία μας τον μήνα αυτόν.

ΑΓ. ΚΟΣΜΑΣ & ΔΑΜΙΑΝΟΣ
1 Ιουλίου

ΑΓΙΟΣ ΣΙΣΩΗΣ
6 Ιουλίου

ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ
7 Ιουλίου

ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
8 Ιουλίου

ΑΓ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ
14 Ιουλίου

15 Ιουλίου

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ
17 Ιουλίου

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ
20 Ιουλίου

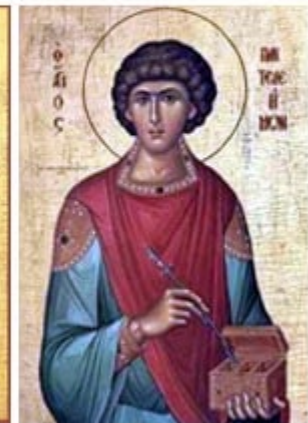
ΑΓ. ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
22 Ιουλίου

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
24 Ιουλίου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
26 Ιουλίου

ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
27 Ιουλίου

Αφού

έμαθες αρκετά για τον μήνα Ιούλιο, μπορείς, αν θέλεις, να φτιάξεις ένα παζλ συνθέτοντας μια εικόνα αλωνίσματος, όπως αυτό γινόταν παλιά. Κάνε κλικ παρακάτω.